

Tomàs Garcés, entre l'Avantguarda i el Noucentisme

Fecha de publicació:
01/10/2001

Albert Manent Segimon

Sello Editorial:
Edicions 62

La biografia de Tomàs Garcés: els aspectes de la seva vida i de la seva obra.

Contacto de prensa

La biografia de Tomàs Garcés: els aspectes de la seva vida i de la seva obra.

Nombre: Directora de marketing i comunicació AIG: Marta Oliva i Domènech

Teléfono: 93 492 88 36

Email: moliva@grup62.com

Nombre: Núria Rosell

Teléfono: 93 492 8671

Email:
nuria.rosell@grup62.com

Nombre: Andrea Cuéllar

Teléfono: 93 482 8211

Email:
andrea.cuellar@grup62.com

Nombre: Xavier Gafarot

Teléfono: 93 492 8654

Email: xgafarot@grup62.com

Aquesta biografia de Tomàs Garcés pretén abastar tots els aspectes de la seva vida i de la seva obra com a escriptor, advocat, professor a l'exili, traductor, promotor cultural, periodista, etc. Tanmateix els aspectes literaris hi són predominants perquè el poeta, que algú ha anomenat "el benjamí dels noucentistes", acapara bona part de l'horitzó biogràfic. Com a advocat, Garcés va sobresortir per la seva ciència jurídica i la seva ètica; com a periodista va publicar més de mil articles, sobretot al diari La Publicitat. Alhora va ser íntim amic i orientador de dos poetes ben diferents: Joan Salvat-Papasseit i Josep-Sebastià Pons. Garcés va passar de puntetes per l'avantguarda i, entrant en el neopopulisme, va evolucionar cap a un postsimbolisme molt personal, cristal·lí i madur. Cal no oblidar els seus assaigs i la crítica literària, que en part són el reflex de la seva sensibilitat poètica la qual el va dur també a ser un bon traductor de lírics italians i gallecs.

Albert Manent Segimon

Albert Manent i Segimon (Premià de Dalt, 1930), escriptor destacat en el camp de la poesia, l'assaig i la història. Dins la seva extensa bibliografia destaquen biografies cabdals com: Carles Riba (1963), Josep Carner i el Noucentisme (1969. Premi de la Crítica Serra d'Or), Jaume Bofill i Mates i Guerau de Liost (1972), J.V. Foix (1993), Marià Manent, biografia íntima i literària (1995. Premi Ramon Llull), Tomàs Garcés, entre l'Avantguarda i el Noucentisme (2001) i més recentment Fèlix Millet i Maristany (2003. Premi Ramon Trias Fargas). També uns retrats d'escriptors i polítics, Solc de les hores (1987), que van merèixer el Premi Josep Pla. En el camp dels estudis literaris cal remarcar: La literatura catalana a l'exili (1976) i Del Noucentisme a l'exili (1997). Ha estat director del Centre d'Història Contemporània (2000-2004) i ha col·laborat a diversos mitjans de comunicació.